

АУДІЮВАННЯ В 4 КЛАСІ

УСМІШКА

Був сонячний травневий ранок. На зелених луках, що починалися одразу ж за селом, розквітнули жовті кульбабки, дзвеніли бджоли й джмелі, в блакитному небі грав на срібних струнах жайворонок.

Цієї тихої ранкової хвилини з хати вийшла маленька дівчинка. У неї були блакитні очі, біле, мов спіла пшениця, волосся. Вона почимчикувала зеленими луками. Побачила барвистого метелика й усміхнулася, їй стало так радісно, що захотілося, аби цілий світ бачив її усмішку.

Усміхалася дівчинка й тупала за метеликом. Він летів повагом, не поспішаючи.

Коли це дівчинка побачила діда. Він ішов їй назустріч. Погляд його був похмурий, брови насуплені, в очах — злість. Дівчинка несла назустріч дідові усмішку. Вона сподівалася: ось зараз і він усміхнеться. Невже в такий радісний день можна бути похмурим і непривітним? Уже в глибині її душі піднялася маленька хвиля страху, але вона усміхалася, вона несла назустріч дідові свою усмішку й закликала його: «Усміхніться й ви, дідусю!» Та дід не усміхнувся. Погляд його залишався похмурим, брови — насупленими, очі — злими.

Страх оволодів серцем дівчинки. Усмішка погасла на її лиці. І тої ж хвилини їй здалося, що затьмарився, спохмурнів цілий світ. Зелений луг посірів. Жовті сонечка кульбабок перетворилися на фіолетові плями, блакитне небо стало блідим, а срібна пісня жайворонка тремтіла, мов той струмок, що ось-ось помре.

Дівчинка заплакала. За хвилину дід уже був далеко. Вона бачила тепер його спину, але й спина здавалася їй злою і непривітною.

Дівчинка йшла собі луками далі. Її серце затремтіло, коли вона побачила — знову назустріч хтось іде. Придивляється — аж то бабуся, з ціпком старенька дибає, дівчинка насторожилася і запитливо глянула в її очі. Бабуся усміхнулася. І такою доброю та щирою була усмішка, що цілий світ навколо дівчинки знову ожив, заграв, заспівав, переливаючись різними барвами. Мов маленькі

сонця, знову заясніли кульбабки, задзвеніли бджоли й джмелі, заграв на срібних струнах жайворонок.

Дівчинка усміхнулася, перед її очима знову затремтіли барвисті крильця метелика. Вона пішла за метеликом, а бабуся спинилася на хвилинку і, дивлячись їй услід, щось тихо пошепотіла.

АУДІЮВАННЯ В 4 КЛАСІ

УСМІШКА ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

1. Де відбуваються події в тексті?

- а) в густому лісі
- б) в невеликому саду
- в) на зелених луках

2. З чим автор порівнює волосся дівчинки?

- а) із спілою пшеницею
- б) з яскравим сонечком
- в) з барвистим метеликом

3. Дівчинка несла назустріч дідові

- а) радість
- б) усмішку
- в) гостинець

4. Якою була усмішка бабусі?

- а) доброю і щирою
- б) злою і непривітною
- в) бабуся не посміхалась

5. Чому дівчинка заплакала?

6. Придумай і запиши свій заголовок до тексту.

7. Встанови послідовність подій.

- ☐ З хати вийшла маленька дівчинка.
- ☐ За хвилину дід уже був далеко.
- ☐ Усміхалася дівчинка й тупала за метеликом.
- ☐ Мов маленькі сонця, знову заясніли кульбабки...
- ☐ Страх оволодів серцем дівчинки.

8. Як ти вважаєш, яка головна думка твору?

